

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 15 din 16 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	2-3		
Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1)—(3) și (6) din Codul de procedură civilă	4-6		
Decizia nr. 34 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	7-8		
Decizia nr. 38 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi coroborate cu cele ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	8-10		
		Decizia nr. 39 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 și art. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	10-13
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		81. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.	13-15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		63/206. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind revizuirea mediei numărului de locuitori prevăzute în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 15**

din 16 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Mircea Traian Costache în Dosarul nr. 9.393/85/2012 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 665D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.393/85/2012, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar**, excepție ridicată de Mircea Traian Costache într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la o decizie de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât măsura suspendării plății indemnizației acordate în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989 nu se poate face „decât prin încălcarea principiului neretroactivității legii, principiului drepturilor câștigate, precum și a dreptului de proprietate”, fiind, totodată, discriminatorie.

Tribunalul Sibiu — Secția I civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.

Din analiza evoluției legislative, Curtea observă că Legea nr. 283/2011 aprobă cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II [art. 1—23], în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

În aceste condiții, se constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. II: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

[...]

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, având în vedere trimiterile pe care autorul excepției de neconstituționalitate le face la pretinsa încălcare a principiul neretroactivității legii, a principiului nediscriminării, precum și a dreptului de proprietate, Curtea reține în susținerea excepției de neconstituționalitate și prevederile art. 15 privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Dispozițiile criticate, la momentul pronunțării prezentei decizii, nu mai sunt în vigoare, întrucât sunt norme cu caracter temporar, fiind aplicabile pentru anul 2012. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, care și-au

produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

2. Instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 1.046 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 20 februarie 2013, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

De asemenea, cu prilejul exercitării controlului de constituționalitate *a priori* asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, Curtea, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, a reținut că dreptul la indemnizație acordat în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989 nu reprezintă un drept fundamental, astfel că nu sunt incidente prevederile art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi prevăzute de Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a arătat că indemnizația de revoluționar are un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acesteia, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

De altfel, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea observă că, astfel cum a statuat constant în jurisprudența sa, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Traian Costache în Dosarul nr. 9.393/85/2012 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1)—(3) și (6)
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1)—(3) și (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dina Ecaterina Pop în Dosarul nr. 16.208/211/2013 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 670D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar apărătorul autoarei excepției de neconstituționalitate a formulat o cerere de amânare a judecării cauzei, motivat de faptul că în aceeași zi trebuie să susțină o cauză la Curtea de Apel Ploiești. În acest sens a depus cererea de amânare însoțită de un extras ECRIS și o copie după împuternicirea avocațială.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de amânare.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperatiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În fine, susține că instanța investită cu soluționarea cererii de chemare în judecată are posibilitatea de a proceda la fixarea termenului de judecată după rezolvarea cererii de regularizare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 16.208/211/2013, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1)—(3) și (6) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dina Ecaterina Pop într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii de anulare a cererii introductive.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, potrivit alin. (1) al art. 200 din Codul de procedură civilă, se poate ajunge la anularea cererii pentru lipsa unor elemente neesențiale, externe acțiunii, cum ar fi cont bancar, înscrisuri depuse în probațiune. Face precizarea că nu se referă la elementele consacrate sub sancțiunea nulității absolute de art. 196 din Codul de procedură civilă.

Consideră că dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității în fața justiției prin aceea că instanța poate anula cererea și pentru lipsa unor elemente prevăzute sub sancțiunea nulității relative [prevăzute de art. 178 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă] care sunt doar la îndemâna părâtului, instanța apărând părâtul de unele nulități condiționate de existența unor vătămări, astfel că reclamantul este dezavantajat.

Autoarea consideră că cerința celorlalte elemente conduce la un formalism excesiv, care împiedică reclamantul de a beneficia de dreptul de acces la un tribunal și rezolvarea într-un termen rezonabil a procesului.

Introducerea regularizării pentru asemenea elemente conduce la prelungirea duratei litigiului, fiind astfel încălcat principiul soluționării cauzelor într-un termen rezonabil. Mai arată că încălcarea acestui principiu nu este înlăturată prin posibilitatea reclamantului de a introduce din nou cererea introductivă, întrucât dreptul său este prejudiciat prin trecerea timpului.

Dreptul la rezolvarea cererii într-un termen rezonabil, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, este încălcat prin faptul că nu există un termen precis în care judecătorul să verifice cererea de chemare în judecată. Termenul „de îndată” nu este definit nicăieri în Codul de procedură civilă.

Autoarea excepției susține că reclamantul este lipsit de apărare, având în vedere că încheierea de anulare a cererii, în baza art. 200 din Codul de procedură civilă, nu se motivează, astfel neavând nicio cale de a discuta dacă cerința este justificată, ci trebuie pur și simplu să o execute.

De asemenea, arată că în procedura reexaminării nu s-a prevăzut posibilitatea analizării legalității măsurii, ci doar verificarea îndeplinirii formale a unor cerințe.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Apreciază că textele legale criticate au fost instituite prin noua reglementare procedurală civilă, iar rolul lor este de a permite judecătorului ca, înainte de comunicarea cererii de chemare în judecată, să ia măsurile necesare pentru ca aceasta să aibă o formă regulată. Textele reflectă optica legiuitorului care, prin elaborarea noii reglementări, a urmărit disciplinarea părților.

Referitor la susținerile potrivit cărora complinirea acestor lipsuri conduce la prelungirea duratei litigiului, instanța arată că termenul de 10 zile în care reclamantul trebuie să acopere aceste lipsuri este un termen rezonabil față de reglementarea anterioară când lipsa unor astfel de mențiuni ducea adesea la acordarea unui nou termen de judecată, ceea ce era de natură să ducă la o prelungire mai mare a litigiului.

Instanța arată că încheierea de anulare este motivată, chiar dacă succint, autoarea excepției de neconstituționalitate părănd

a se referi la lipsa de motivare a rezoluției prin care reclamantului i se pune în vedere să complinească lipsurile cererii de chemare în judecată, rezoluție care nu se motivează.

De asemenea, arată că interesul ca cererea de chemare în judecată să fie completată depășește interesele personale ale părâtului, iar problemele legate de această cerere țin de buna organizare a judecării.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că procedura verificării cererii și regularizarea acesteia nu privesc fondul cauzei deduse judecării, ci numai aspecte referitoare la elementele și condițiile pe care trebuie să le cuprindă cererea de chemare în judecată. În cazul în care se ajunge la anularea cererii de chemare în judecată, persoana interesată are posibilitatea să formuleze o nouă cerere care să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, fără să i se opună puterea de lucru judecat. Acest lucru este posibil având în vedere că instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, ci doar asupra unor aspecte care țineau de buna administrare a justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 200 alin. (1)—(3) și (6) din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următoarea redactare:

„(1) *Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197.*

(2) *Când cererea nu îndeplinește aceste cerințe, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).*

(3) *Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.*

[...]

(6) *Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (2).”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate încalcă următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind

accesul liber la justiție, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 privind dreptul la apărare. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, în acest sens fiind Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013*, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. O astfel de procedură nu este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, având în vedere că este însoțită și de garanția conferită de dreptul de a formula o cerere de reexaminare prevăzută de art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Mai mult, instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (pentru același raționament, a se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013). În acest sens sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Helmerts împotriva Suediei* (Cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *X, Y și Z împotriva Elveției* (Cererea nr. 6.916/75).

Așadar, cât timp procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților.

De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată. Aceste prevederi constituționale dau expresie principiului consacrat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, prin Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Hadjianastassiou împotriva Greciei*, paragraful 33, a stabilit că „statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperativele articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

* Decizia Curții Constituționale nr. 479 din 21 noiembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție referitor la egalitatea în fața legii, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate se aplică în aceeași măsură persoanelor aflate în aceeași situație juridică, neputându-se reține încălcarea dispozițiilor constituționale menționate.

În aceste condiții, Curtea a reținut că dispozițiile atacate sunt conforme cu prevederile art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind liberul acces la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, Curtea constată că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale. Prin această procedură se realizează și o protecție a părâtului, căruia i se comunică o cerere de chemare în judecată completă față de care va putea formula apărări prin întâmpinare. Spre deosebire de reglementarea art. 200 din actualul Cod de procedură civilă, vechea reglementare, din Codul de procedură civilă din 1865, presupunea, în vederea remedierii cererilor incomplete, acordarea de noi termene, care, de cele mai multe ori, conduceau la prelungirea procesului, afectându-se astfel termenul optim și previzibil. Totodată, atrăgea angajarea de noi cheltuieli atât ale părților, cât și din partea instanței.

Procedura regularizării cererii introductive se întemeiază și pe soluția de principiu consacrată de art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă potrivit căreia părțile trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.

În privința criticii autoarei excepției referitoare la nemotivarea încheierii de anulare a cererii, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută.

Conform art. 200 din Codul de procedură civilă, completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, la primirea cererii, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Atunci când constată că aceasta este neconformă, comunică reclamantului în scris lipsurile, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii în termen de 10 zile de la primirea comunicării.

Dacă termenul prevăzut de art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu este respectat, instanța urmează să anuleze cererea de chemare în judecată prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol. Față de vechea

reglementare, unde sancțiunea consta în suspendarea judecării potrivit art. 114 din Codul de procedură civilă din 1865, actuala reglementare prevede sancțiunea anulării cererii introductive, cu consecința dezinvestirii completului de judecată de cererea informă, procedura regularizării cererii introductive fiind o procedură obligatorie.

Curtea consideră că, prin comunicarea reclamantului de către instanță a lipsurilor cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii, instanța nerestituind cererea de chemare în judecată, ci doar pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile în termenul prevăzut de lege. Instanța, potrivit art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă, face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege.

Prin urmare, Curtea consideră că încheierea de anulare a cererii poate fi motivată succint, întemeindu-se pe motivele deja comunicate petentului potrivit alin. (2) al art. 200 din Codul de procedură civilă și pe faptul că lipsurile nu au fost complinite în termenul prevăzut de lege, acesta luând la cunoștință de motivele de anulare în termenul legal.

Încheierea de anulare a cererii astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării.

Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit.

Curtea apreciază, astfel, că prin cererea de reexaminare se analizează inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă.

Faptul că împotriva încheierii de anulare reclamantul poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului și există astfel posibilitatea de a reveni asupra măsurii anulării, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare.

În privința criticii autoarei excepției referitoare la definirea termenului „de îndată”, Curtea reține că acesta urmează a fi apreciat de la caz la caz, ținând cont de respectarea principiului celerității judecării cauzei. Respectarea acestui principiu determină necesitatea depășirii procedurii de regularizare în vederea stabilirii primului termen de judecată și citarea părților.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dina Ecaterina Pop în Dosarul nr. 16.208/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 200 alin. (1)—(3) și (6) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 34

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Toni Greblă — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Puskás Zoltán Valentin — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mardent Com” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 6.422/1.748/2012 al Judecătoriei Cornetu.

Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 759D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — CESTRIN a depus la dosar concluzii scrise prin care arată că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.422/1.748/2012, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Mardent Com” — S.R.L. din Constanța într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

— Anexa nr. 4: „Cuantumul tarifului de despăgubire aplicabil în cazul lipsei rovinietei valabile

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege atacate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 și art. 20, deoarece obligă contravenientul atât la plata amenzii contravenționale pentru utilizarea drumurilor publice fără rovinietă, cât și la plata unui tarif de despăgubire echivalent cu valoarea pe un an a rovinietei, pentru a putea circula în continuare pe drumurile din România. Consideră că „Legea astfel edictată este străină de noțiunea de *dreptate* [art. 1 alin. (3)] și nu îndeplinește cerințele de *previzibilitate* [art. 1 alin. (5)], întrucât nu reglementează, de o manieră clară și previzibilă, natura juridică a *tarifului de despăgubire* și nici o evaluare rezonabilă a prejudiciului a cărui despăgubire se repară.”

Judecătoria Cornetu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de parte, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții cu următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (3): „*Contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4.*”;

	Tipul vehiculului	Tarif de despăgubire — euro —
A	Autoturisme	28
B	Vehicule de transport marfă cu 0,0 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 3,5 t	96

	Tipul vehiculului	Tarif de despăgubire — euro —
C	a) Vehicule de transport marfă cu 3,5 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 7,5 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	320
D	a) Vehicule de transport marfă cu 7,5 t mai mic decât MTMA mai mic decât 12,0 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	560
E	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu maximum 3 axe (inclusiv)	720
F	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu minimum 4 axe (inclusiv)	1.210"

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și, respectiv, obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 referitor la dreptul internațional și intern și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, anterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost abrogate prin art. 1 pct. 2 și 5 din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012.

Abrogarea acestor dispoziții de lege nu ar putea conduce, însă, la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Totodată, însă, art. II din Legea nr. 144/2012 prevede că „Tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi se anulează”.

În aceste condiții, dispozițiile de lege criticate, astfel cum au fost reglementate anterior abrogării prin Legea nr. 144/2012, nu își mai produc efectele în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale anexei nr. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mardent Com” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 6.422/1.748/2012 al Judecătoriei Cornetu.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cornetu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38
din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi coroborate cu cele ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean

— președinte

Valer Dorneanu

— judecător

Toni Greblă

— judecător

Petre Lăzăroiu

— judecător

Mircea Ștefan Minea

— judecător

Daniel Marius Morar

— judecător

Mona-Maria Pivniceru

— judecător

Puskás Valentin Zoltán

— judecător

Tudorel Toader

— judecător

Doina Suliman

— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi coroborate cu cele ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Valentin Vasilescu în Dosarul nr. 10.582/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 796D/2013.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Valentin Vasilescu, și, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, iar, în subsidiar, respingerea ca neîntemeiată a acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.582/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi coroborate cu cele ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de recurentul-pârât Valentin Vasilescu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 444 din 24 ianuarie 2012 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în contradictoriu cu intimatul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 15, art. 16, art. 20 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1) teza finală, art. 26, art. 53, art. 148 alin. (2) și art. 154 alin. (1), prevederilor art. 1, art. 6, art. 8, art. 14, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Protocolului nr. 12 la Convenție, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerând, în esență, că aceste dispoziții de lege „sunt neconstituționale în măsura în care nu stabilesc faptul că furnizarea informațiilor s-a făcut prin voință liberă, neconstrânsă a persoanei, și furnizarea informațiilor a avut ca rezultat îngrădirea drepturilor persoanelor.” Precizează că dispozițiile de lege criticate „nu au fost constatate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională anterior.”

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia nr. 546/2011 prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008

privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, excepție ridicată de Valentin Vasilescu în Dosarul nr. 10.582/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca primă instanță de judecată, pentru motive similare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege atacate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției, susținerile autorului excepției și cele ale părții, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. b) teza întâi coroborate cu ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, dispoziții cu următorul cuprins:

— Art. 2 lit. b) teza întâi: „*În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:*

b) *colaborator al Securității — persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*”

— Art. 12: „(1) *Hotărârea judecătorească irevocabilă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se pune la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.*

(2) *Publicarea se face cu respectarea confidențialității informațiilor privind terțele persoane.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 15, art. 16, art. 20 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1) teza finală, art. 26, art. 53, art. 148 alin. (2) și art. 154 alin. (1), prevederilor art. 1, art. 6, art. 8, art. 14, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Protocolului nr. 12 la Convenție, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a statuat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale.

În aceste condiții, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.”

Reținând că, în speță, acest caz de inadmisibilitate a intervenit anterior sesizării Curții, excepția de neconstituționalitate al cărui obiect îl constituie art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este inadmisibilă.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea reține că acestea sunt norme de procedură stabilite de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, și nu pot fi interpretate în sensul

Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Valentin Vasilescu în Dosarul nr. 10.582/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 și art. 37

din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice,

pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din data de 17 decembrie 2013 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Dumitru Oprea în Dosarul nr. 381/45/2009* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 301D/2013.

Dezbaterile au avut loc la termenul din 17 decembrie 2013, fiind prezenți apărătorul autorului excepției, avocat Maria Ramayana Nesvadba, cu delegație la dosar, și reprezentantul Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și art. 56 alin. (2) teza a doua din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 16 ianuarie 2014.

La data de 16 ianuarie 2014 Curtea a constatat imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, potrivit dispozițiilor art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, și, având în vedere art. 57 din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 21 ianuarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 și art. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Dumitru Oprea într-o cauză având ca obiect sesizarea instanței de judecată prin Actul de constatare nr. A/46/II/2008 din 26 mai 2009, întocmit de Agenția Națională de Integritate, în vederea confiscării unei sume de bani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 34 din Legea nr. 176/2010 aduc atingere principiului neretroactivității legii, instituind un regim discriminatoriu pentru cetățenii ale căror cauze se aflau în curs de judecată (privind exclusiv măsura confiscării) și care nu au avut acces la „procedura de contestare a actului de constatare emis de Agenția Națională de Integritate, dispus cu exclusivitate doar asupra măsurii confiscării, necorelată vreunei sancțiuni contravenționale sau penale”. Se aduce atingere și dreptului la un proces echitabil, deoarece procesul se judecă în temeiul unor norme abrogate ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010. Sunt, de asemenea, încălcate și principiul separației puterilor în stat, precum și dispozițiile art. 116 alin. (2) din Legea

fundamentală, deoarece prevederile Legii nr. 176/2000 fac referire la proceduri care aveau ca efect reunirea în activitatea Agenției Naționale de Integritate și a funcției de anchetă și a atribuțiilor jurisdicționale de emitere a unei soluții, ierarhizându-se probatoriile în beneficiul Agenției Naționale de Integritate și încălcându-se dreptul la un proces echitabil. Efectul textului de lege criticat este „reactivarea și validarea” procedurilor desfășurate în temeiul Legii nr. 144/2007, deoarece inspectorii de integritate pot solicita instituțiilor și autorităților publice date, informații și documente pe baza cărora soluționează dosarele, pot dispune efectuarea de expertize în condiții asemănătoare modalității în care este administrată această probă în procedura penală, cu posibilitatea persoanei cercetate de a fi asistată de apărător, iar în cazul în care se efectuează o expertiză, de a-și alege un consilier. Actul de constatare reprezintă în acest context un adevărat rechizitoriu, ceea ce contravine art. 1 alin. (4) din Constituție, text ce exclude posibilitatea înființării unor organisme hibride, care să îndeplinească simultan sarcini administrative și jurisdicționale și care să se situeze sub control parlamentar.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru considerentele care au stat la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 1.606 din 15 decembrie 2011 și nr. 789 din 27 septembrie 2012.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, referitor la susținerile autorului excepției potrivit cărora textul legal criticat ar institui un regim discriminatoriu pentru cetățenii ale căror cauze se află în curs de judecată privind măsura confiscării și care nu au avut acces la procedura de contestare a actului de constatare emis de Agenția Națională de Integritate, precizează că nu se poate vorbi despre discriminare în ipoteza în care, prin succesiunea în timp a unor acte normative, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate astfel în mod subiectiv, prin prisma propriilor interese.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 și art. 37 din Legea nr. 176/2010 privind

integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 34: „(1) Verificările aflate în curs de desfășurare la Agenție la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă potrivit procedurii prevăzute de aceasta.

(2) Actele și lucrările efectuate în cadrul Agenției, rămase definitive până la publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, rămân valabile.

(3) Probele administrate și actele procesuale efectuate la instanțe și organe de urmărire penală înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se mențin.

(4) Declarațiile de avere și declarațiile de interese depuse până la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân valabile și vor putea fi valorificate de către Agenție în cadrul procedurilor sale pentru exercitarea atribuțiilor specifice prevăzute de lege.”;

— Art. 37: „În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, persoanele care au obligația depunerii declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese vor completa și vor depune noi declarații, potrivit anexelor nr. 1 și 2.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile art. 34 din Legea nr. 176/2010 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și alin. (4) referitor la jurisdicțiile speciale administrative, precum și celor ale art. 116 alin. (2) referitoare la organe de specialitate ce se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Cauza în care a fost ridicată excepția are ca obiect sesizarea instanței de judecată prin Actul de constatare nr. A/46/III/2008 întocmit de Agenția Națională de Integritate la data de 26 mai 2009, în temeiul prevederilor Legii nr. 144/2007, în vederea confiscării unei sume de bani aparținând autorului excepției.

Or, prevederile art. 37 din Legea nr. 176/2010 reglementează cu privire la obligația depunerii noilor declarații de avere și de interese, completate potrivit anexelor nr. 1 și 2 ale actului normativ menționat, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acestuia, de către persoanele care au obligația respectivă.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 37 din Legea nr. 176/2010 nu au legătură cu soluționarea cauzei, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Legea nr. 176/2010, Curtea observă că textul de lege criticat a mai fost supus controlului acesteia, excepția fiind respinsă ca neîntemeiată, prin deciziile nr. 1.606 din 15 decembrie 2011 și nr. 789 din 27 septembrie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie

2012 și nr. 810 din 3 decembrie 2012, reținând, în esență, următoarele:

Curtea a constatat că normele cu caracter tranzitoriu cuprinse în art. 34 din Legea nr. 176/2010 clarifică situația verificărilor aflate în curs de desfășurare la Agenție, a actelor și lucrărilor efectuate în cadrul Agenției, a probelor administrate și actelor procesuale efectuate la instanțe și organe de urmărire penală, precum și a declarațiilor de avere și de interese depuse, fără a putea fi considerate contrare, sub niciun aspect, principiului neretroactivității legii.

Aceasta deoarece art. 34 din Legea nr. 176/2010 se aplică începând cu data de 5 septembrie 2010, respectiv data la care a intrat în vigoare Legea nr. 176/2010.

Curtea a mai reținut că art. 34 din Legea nr. 176/2010 reglementează — pe cale legală — efectele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, referitoare la actele efectuate în cadrul Agenției, rămase definitive până la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, acte care rămân valabile, deoarece, potrivit art. 147 alin. (4) teza finală din Constituție, „De la data publicării, deciziile [...] au putere numai pentru viitor.”

Curtea a mai reținut că a accepta susținerea autorilor excepției în sensul că toate cercetările cu privire la averile, conflictele de interese și stările de incompatibilitate, efectuate în temeiul prevederilor Legii nr. 144/2007, prevederi a căror neconstituționalitate a fost constatată, au devenit, la rândul lor, neconstituționale, înseamnă a conferi efecte retroactive Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, ceea ce, în raport cu art. 147 alin. (4) din Constituție și art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, este de neconceput.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, Curtea observă că nu poate fi primită nici critica referitoare la discriminarea cetățenilor ale căror cauze se aflau în curs de judecată la momentul adoptării Legii nr. 176/2010, care nu ar beneficia de prevederile acesteia, deoarece, potrivit art. 15 alin. (2) din Constituție, „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

De asemenea, nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia este încălcat dreptul autorului la un proces echitabil, procesul vizând actul de constatare întocmit în baza unor norme constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010. Aceasta deoarece, astfel cum s-a arătat în cele anterior reținute, deciziile Curții Constituționale, potrivit art. 147 alin. (4) teza finală din Constituție, au putere, de la data publicării, numai pentru viitor.

Referitor la încălcarea principiului separației puterilor în stat, precum și dispozițiilor art. 116 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea constată că autorul excepției reiterează unele dintre argumentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, criticând generic, din această perspectivă, activitatea Agenției Naționale de Integritate astfel cum este reglementată în prezent prin Legea nr. 176/2010. Curtea observă că Actul de constatare a fost întocmit de Agenția Națională de Integritate potrivit competențelor acesteia reglementate prin Legea nr. 144/2007, iar nu prin Legea nr. 176/2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Dumitru Oprea în Dosarul nr. 381/45/2009* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014
al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:p. Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,**Dan Manolescu,**
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voineap. Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,**Georgeta Bratu,**
secretar de statBucurești, 12 februarie 2014.
Nr. 81.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 COMPANIA NAȚIONALĂ „IMPRIMERIA NAȚIONALĂ” — S.A.
 Bd. Iuliu Maniu nr. 244D, sectorul 6, București
 Cod unic de înregistrare: 2779625

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2014**

- mii lei -

INDICATORI		Nr. rd.	Propunere an curent (2014)
0	1	2	3
4			
I.		VENITURI TOTALE (Rd. 1 = Rd.2 + Rd.5 + R.6)	421.006,00
	1	Venituri din exploatare	401.156,00
	a)	subventii, cf. prevederilor legale în vigoare	0,00
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	0,00
	2	Venituri financiare	19.850,00
	3	Venituri extraordinare	0,00
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7 = Rd.8 + Rd.20 + Rd.21)	337.083,95
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	305.226,95
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	216.741,09
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	637,00
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	32.634,96
	C0	cheltuieli de natura salariala	23.223,82
	C1	cheltuieli cu salariile	21.055,40
	C2	bonusuri	2.168,42
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	0,00
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	0,00
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	1.880,68
	C5	cheltuieli cu asigurările si protectia socială, fonduri speciale si alte obligatii legale	7.530,46
	D.	alte cheltuieli de exploatare	55.213,90
	2	Cheltuieli financiare	31.857,00
	3	Cheltuieli extraordinare	0,00
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	83.922,05
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	13.427,53
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	70.494,52
	1	Rezerve legale	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenti	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finantare pentru proiectele cofinantate din împrumuturi externe, precum si pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor si altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	0,00
	6	Profit contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.25, 26, 27, 28 si 29	70.494,52
	7	Participarea salariatilor la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de baza mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	(*) 1.071,00
	8	Minim 50% dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor nationale si societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	35.782,76
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35.782,76
	b)	- dividende cuvenite bugetului de stat local	0,00
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	0,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - 32 se repartizează la alte rezerve si constituie sursă proprie de finantare	34.740,76
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	0,00
VII.		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	0,00
	a)	cheltuieli cu materialele	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	0,00
	c)	cheltuieli cu prestarile de servicii	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitatea	0,00
	e)	alte cheltuieli	0,00
VIII.		SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR, din care:	154.339,44

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

INDICATORI		Nr. rd.	Propunere an curent (2014)	
0	1	2	3	4
	1	Alocatii de la buget	44	0,00
		Alocatii bugetare aferente platii angajamentelor din anii anteriori	45bis	0,00
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTITII	46	153.718,14
X.		DATE DE FUNDAMENTARE	47	0,00
	1	Număr de personal prognozat la finele anului	48	478
	2	Număr mediu de salariați total	49	478
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei / persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala (Rd.12/Rd.49) / 12 x 1000	50	4.048,78
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei / persoană) determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (Rd.13/Rd.49) / 12 x 1000	51	3.670,75
	5	Productivitatea muncii în unitati valorice pe total personal (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	839,24
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite /persoană)	53	-
	7	Cheltuieli totale la 1.000 lei venituri totale (Rd.7 / Rd.1) x 1000	54	800,66
	8	Plăți restante	55	-
	11	Creanțe restante	56	-

NOTA

(*) doar caracter informativ fiind constituit provizion pentru aceasta destinatie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 63 din 17 ianuarie 2014

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 206 din 10 februarie 2014

ORDIN

privind revizuirea mediei numărului de locuitori prevăzute în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare

Având în vedere prevederile art. III alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emit următorul ordin:

Art. 1. — Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, prevăzută în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările ulterioare, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Media numărului de locuitori, calculată pe baza numărului locuitorilor pe fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială la 1 ianuarie 2013, comunicată de către Institutul Național de Statistică, se utilizează de către instituțiile prefectului pentru stabilirea numărului maxim de posturi, pentru anul 2014, pentru fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială.

Art. 3. — (1) În termen de 20 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I,

prefectul comunică numărul maxim de posturi, pentru anul 2014, pe fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială.

Direcția pentru politici fiscale și bugetare locale, la adresa dpfbl@a.mdrap.ro

(2) Comunicările se transmit în format electronic și către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Eleodor Mandreș,
secretar de stat

ANEXĂ

Tabelul 2. Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale							
Nr. crt.	Grupe în funcție de numărul de locuitori	Comune	Orașe	Municipii	Județe	Sectoare ale municipiului București	Municipiul București
0	1	2	3	4	5	6	7
1	cel mult 1.500	1.132	x	x	x	x	x
2	1.501—3.000	2.201	2.495	x	x	x	x
3	3.001—5.000	3.726	4.053	x	x	x	x
4	5.001—10.000	6.134	7.218	x	x	x	x
5	10.001—20.000	11.082	12.298	16.802	x	x	x
6	20.001—50.000	x	25.410	29.523	x	x	x
7	50.001—100.000	x	x	67.652	x	x	x
8	100.001—200.000	x	x	128.730	x	x	x
9	200.001—400.000	x	x	275.237	x	x	x
10	cel mult 500.000	x	x	x	353.868	x	x
11	cel puțin 500.001	x	x	x	632.110	x	x
12	sectoare ale municipiului București	x	x	x	x	299.997	x
13	municipiul București	x	x	x	x	x	1.920.610

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645059